

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1714

Q. 33. Quid notandum sit circa illum, qui dicitur infordescere in censura.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42682

ter nominatim est monendus, uti alias, quando est excommunicatio ferenda sententia, uti statuit Innoc. III. Cap. statutus De sent. excomm. Dicast. à n. 351, ubi notat circa participationem cum excommunicatis ab alio probabilius esse non requiri, ut participantes vel excommunicati nominentur.

285. Q. 32. *Quid addendum sit circa causas, ob quas si quando licita est communicatio cum excommunicato.* & §. 1. Cap. 54. De sent. excomm. sic habetur: *con voluntate ac proposito maleficia distinguantur, excommunicationis sententiam non incurrit, qui excommunicati in his, quae ad absolutionem vel alias ad salutem anno pertinent, in locutione participat, licet etiam alia vera incidenter, ut apud eum magis proficiat, interponat.* Ex quo textu infert Dicast. d. 2. n. 547. licitum est in eo casu cum illo agere humaniter, alloquuntare, benignè salutaria monita illi scribere &c. concessio enim sine etiam conceduntur media ad illum. Addit *Avila*, Confessarium posse eum ad confessionem admittere, ut ei salubre consilium praebat, etiamsi eidem constet non esse absolvendum; intellige tamen semper, si sperret utilitas vel fructus,

286. §. 2. *Qualis communicatio licita sit conjugibus, si unus eorum sit excommunicatus, accoratè explicat Dicast. à n. 559.* & aliquid etiam dixi, ubide famulis. Qualis licita fit Religiosis respectu prælati excommunicati explicat idem Dicast. à n. 573, sed cùm raro hoc eveniat omittit.

287. Q. 33. *Quid notandum sit circa illum, qui dicitur insordescere in censura.* R. §. 1. Insordescencia principiè dicitur ratione excommunicationis, atamen etiam convenit aliis censuris; ille autem di-

etur insordescens in censura, secundum Trid. reg. atum n. 18. qui animo pertinaci & cum contemptu potestatis ecclesiasticae perseverat in censura per annum; è contrà si ex rationabili causa distulit petere absolutionem; aut si petiit, & non obtinuit; aut si post medium annum fuit absolu- latus, & reincidit, permanisitque in ea per alium medium annum, non censetur insordescens, quia tempora hinc non conjuguntur.

§. 2. Insordescens in censura lata in causa hæ- 288.

resis, habetur veluti hæreticus ipso Jure & absque alia sententia; attamen priusquam publicè declaretur hæreticus, citari debet, ut se purget.

§. 3. Insordescens in censura lata ob causam, 289.

qua non est hæresis, habetur tanquam leviter suspectus de fide, ac specialiter de potestate clavum in Ecclesia, potestque citari ab Episcopo, ut respondeat, quid sentiat de his; si purgare se voluerit, & permanserit altero anno, sit vehementer suspectus, & citatus nec purgans se potest ex violenta suspicione declarari hæreticus.

§. 4. Insordescens in excommunicatione la- 290.

tin causa criminali habetur pro convicto de eo

crimine, non item in causa civili.

§. 5. Insordescens in quacunque censura non 291.

videtur ipso facto privatus Beneficiis ecclesiasti- cis, nisi censuratus sit ob causam, quæ inducat privationem ipso facto, & tum adhuc accesserit declaratio: attamen talis insordescens poterit persententiam privari. Tali autem insordescen- ti non prodebet absolutionem generalem in or- dine ad obtainenda Beneficia dixi n.

§. 6. Insordescens in excommunicatione per 292.

annum, etiam si in articulo mortis fuerit abso- latus, potest privari sepulturâ ecclesiasticâ. Om-

nia hactenus dicta pluribus probat, etiam additum Juribus, AA. & rationibus, Pignat. tom. 7, cons. 18. & tom. 8. cons. 134. Quid autem in aliquibus dispensationibus intelligatur per insordescientiam annuam in aliquo delicto, dixit. 6. p. 3. n. 944.

D U B I U M IV.

Ob quas causas incurriat excommunicatio major.

293. **C**um haec multæ fint, variæ etiam sunt extenuations, quæ in quatuor portissimum classes dividuntur, nam alia nullæ, alia Episcopo, alia Pontifici per Bullam confirmata, alia eidem extra Bullam cœnæ reservantur.

ARTICULUS I.

Quæ sint excommunicationes non reservatae.

REsp. I. Ex jure antiquo usitatores sunt sequentes:

» *Contra omnes.* 1. In vexantes Ecclesiasticos, » quod non elegerint eum, pro quo rogati fuerant. 2. In directores Monialium, si foveant discordias in electione. 3. In extorquentes absolutionem à censura per vim aut metum. 4. In compellentes Ecclesiasticos, ut laicis submittant jura Ecclesiæ. 5. In docentes leges vel medicinam religiosos, qui dimiserunt habitum, » vel eos retinentes in suis scholis. 6. In sepelientes tempore interdicti, vel interdictos, vel excommunicatos non toleratos, vel manifestos usurarios. 7. In impedientes visitatores Monialium. 8. In contrahentes Matrimonium in gradibus prohibitis, vel cum Monialibus. 9. In edentes Glossas in Tridentinum. 10. In imprimentes libros sine Superiorum licentia. 11. In

præ-